

บทที่ 6

การแตกทำลาย ของจักรวาล

เนื้อหาบทที่ 6

การแตกทำลายของจักรวาล

6.1 สาเหตุแห่งการแตกทำลายของจักรวาล

6.2 สิ่งที่ทำลายโลกขึ้นอยู่กับจิตใจมนุษย์

6.3 ขอบเขตการทำลายของ ไฟ น้ำ และลม

6.3.1 การทำลายโดยไฟ

6.3.2 การทำลายโดยน้ำ

6.3.3 การทำลายโดยลม

6.4 ลักษณะที่จักรวาลถูกทำลาย

6.4.1 เมื่อจักรวาลถูกทำลายด้วยไฟ

6.4.2 เมื่อจักรวาลถูกทำลายด้วยน้ำ

6.4.3 เมื่อจักรวาลถูกทำลายด้วยลม

6.5 เหตุที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงถึงการทำลายของโลก

1. โลกสามารถถูกทำลายด้วย ไฟ น้ำ และลม ทั้งนี้ขึ้นกับกิเลสภายในใจมนุษย์ ถ้ามนุษย์มากด้วยโทสะ โลกจะถูกทำลายด้วยไฟ ถ้ามนุษย์มากด้วยราคะ โลกจะถูกทำลายด้วยน้ำ และถ้ามนุษย์มากด้วยโมหะ โลกจะถูกทำลายด้วยลม
2. ช่วงเวลาและขอบเขตในการทำลายของไฟ น้ำ และลม จะแตกต่างกัน โดยไฟจะทำลายโลกก่อนน้ำและลม แต่มีขอบเขตในการทำลายน้อยกว่าน้ำและลม ขณะที่ลมจะทำลายโลกหลังจากที่ไฟและน้ำทำลายโลกไปแล้วรวม 63 ครั้ง และมีขอบเขตการทำลายมากกว่าไฟและน้ำ
3. วิธีการเอาตัวรอดจากการถูกทำลายทั้งจากไฟ น้ำ และลมนั้น สามารถทำได้โดยเจริญสมาธิภาวนาให้เกิดฌาน เพื่อจะได้ไปเกิดในภพภูมิที่อยู่นอกขอบเขตการทำลาย และถ้าจะให้ปลอดภัยถาวรก็ทำตนให้หมดกิเลส เพื่อจะได้ไม่ต้องลงมาเกิดในภพต่างๆ อีก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษาสามารถอธิบายสาเหตุที่โลกถูกทำลายด้วยไฟ น้ำ และลมได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถอธิบายลำดับ ช่วงเวลา และขอบเขต ในการทำลายของไฟ น้ำ และลมได้อย่างถูกต้อง
3. เพื่อให้นักศึกษาสามารถบอกวิธีในการดำเนินชีวิต ให้เกิดความปลอดภัยจากการที่โลกจะถูกทำลายได้ ทั้งโดยส่วนตัวและเพื่อผู้อื่น

บทที่ 6

การแตกทำลายของจักรวาล

ความนำ

ในบทเรียนต่างๆ ที่เราได้ศึกษาผ่านมานั้น ทำให้เราได้ทราบเกี่ยวกับแผนภูมิของภพภูมิต่างๆ ว่าภพภูมิเหล่านั้นมีตำแหน่งที่ตั้งอย่างไร สภาพบรรยากาศและชีวิตของสัตว์ที่อยู่ในภพภูมิเหล่านั้นเป็นเช่นไร และในบทเรียนบทที่ 5 ที่ผ่านมา เราก็ตราทราบว่ สิ่งต่างๆ อันได้แก่ จักรวาล โลก ดวงดาวต่างๆ มนุษย์ และสรรพสิ่งทั้งหลายกำเนิดขึ้นมามีชีวิตอย่างไร มีวิวัฒนาการอย่างไรบ้าง รวมทั้งอายุขัยของโลกและจักรวาลว่ามีอายุเท่าไร

ในบทเรียนนี้จะได้อธิบายถึงลักษณะและกระบวนการเสื่อมสลายและแตกทำลายของจักรวาล โลก และสรรพสิ่งว่าเป็นอย่างไร

6.1 สาเหตุแห่งการแตกทำลายของจักรวาล

นักศึกษาอย่าเพิ่งคิดไปไกลด้วยความเข้าใจผิดเพราะความเคยชินว่าสิ่งที่ทำลายโลกจะเป็นอาวุธยุทโธปกรณ์ต่างๆ ที่มนุษย์ใช้ทำหั่นกันในยุคสมัยนี้ หรืออาวุธมหาประลัยทั้งหลายที่มนุษย์แข่งขันประดิษฐ์คิดค้นกันแต่อย่างใด แต่สิ่งที่ทำลายโลกที่น่ารึ้นรมยในความคิดของหลายท่านนั้นมีอยู่ 3 สิ่งด้วยกัน คือ ไฟ น้ำ และลม

ทั้ง 3 สิ่งนี้จะเป็นตัวทำลายโลก แต่อย่าเข้าใจนำหน้าไปก่อนว่า ไฟอะไรกันจะเผาไหม้ได้ทั้งโลกขนาดมีผู้ลัถลอบเผาป้อมน้ำมันตั้งหลายป้อม ซึ่งถือว่ารุนแรงที่สุด ก็ไม่เห็นว่าจะเกิดความเสียหายมากมายอะไรนัก และอะไรหลายๆ อย่างในโลกก็ไม่ใช่ว่าจะไหม้ไฟไปเสียทั้งหมด และเช่นเดียวกัน อย่าเพิ่งเข้าใจว่าน้ำและลมจะทำลายโลกไม่ได้ เพราะคุ้นเคยกับภาพ หรือข่าวน้ำท่วม น้ำป่าไหลหลากในพื้นที่ต่างๆ พายุถล่มในหลายภูมิภาค ซึ่งก็ไม่เห็นจะสร้างความเสียหายมากมายแต่อย่างใด

ที่กล่าวเช่นนั้นเพราะว่า ไฟ น้ำ และลม ที่สามารถทำลายโลกได้นี้ ไม่ใช่ ไฟ น้ำ และลมอย่างที่เรเห็นหรือรู้จักกัน แต่เป็นไฟ น้ำ และลมประลัยกัลป์ที่มีานุภาพในการทำลายมหาศาล เพราะเกิดด้วยแรงกรรมของสัตว์โลก ซึ่งถ้าจะกล่าวตรงๆ แล้ว สัตว์โลกที่ว่านี้ก็คือมนุษย์นั่นเอง เพราะว่าสัตว์อื่นไม่สามารถจะทำความอะไรได้มากมายเท่ามนุษย์ ส่วนมากล้วนกำลังเสวยวิบาก คือผลกรรมที่ตนเคยทำเมื่อครั้งยังเป็นมนุษย์ พวกเทวดา และพรหมในชั้นต่างๆ ก็เสวยผลบุญอยู่ และปกติก็มีจิตใจที่ตั้งามอยู่แล้วถึงได้ไปเกิดตรงนั้นได้

ส่วนพวกที่เสวยทุกข์อยู่ในอบาย ไม่ว่าจะเป็นในมหานรกขุมต่างๆ ในยมโลก ที่เป็นเปรต อสุรกาย หรือแม้แต่สัตว์ดิรัจฉาน เพราะว่าสัตว์ที่เกิดในอบายนี้ ก็ย่อมต้องรับผลของบาปที่ตนกระทำ ด้วยวิธีการ และลักษณะต่างๆ กันไปตามแต่ละภพภูมิ จึงไม่มีโอกาสที่จะทำสิ่งไม่ดี ก็เหลือเพียงแต่มนุษย์เท่านั้นที่มีโอกาสอย่างเสรี ในการคิด พุด และทำสิ่งต่างๆ และเพราะเหตุที่มีเสรีภาพ ในการคิด พุด และทำได้ไม่มีที่สิ้นสุดนี้เอง จึงทำให้มนุษย์ทำสิ่งไม่ดี ทำกรรมชั่ว เมื่อทำมากเข้า หนาแน่นเข้า ผลกรรมจึงทำให้โลกถูกทำลายลงในที่สุด

6.2 สิ่งที่ทำลายโลกขึ้นอยู่กับจิตใจมนุษย์

ถึงแม้ว่าทั้ง ไฟ น้ำ และ ลม จะเป็นสิ่งทำลายโลกและสรรพสิ่งทั้งปวง (ซึ่งไม่มีสิ่งใดๆ ที่จะมีอำนาจการทำลายมากไปกว่านี้) แต่เชื่อว่าทั้ง 3 สิ่ง จะสามัคคีชุมนุมมระดมระดมตะลุมบอนออกฤทธิ์ถล่มโลกจนแตกสลายก็หาไม่ เพราะการทำลายจะเกิดขึ้นเพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง คือถ้าเป็นไฟ ก็ไฟอย่างเดียว ถ้าเป็นน้ำก็น้ำอย่างเดียว และถ้าเป็นลมก็ลมอย่างเดียว

การที่สิ่งใดจะทำลายโลกนั้น ขึ้นอยู่กับจิตใจของมนุษย์ว่า หนาแน่นไปด้วยกิเลสตระกูลใดมากที่สุด ซึ่งถ้าจิตใจมนุษย์หนาแน่นด้วยกิเลสตระกูลโทสะ โลกจะถูกทำลายด้วยไฟ ถ้ามนุษย์มีจิตใจที่หนาแน่นด้วยราคะ โลกจะถูกทำลายด้วยน้ำ และถ้าจิตใจของมนุษย์หนาแน่นด้วยกิเลสตระกูลโมหะ โลกก็就会被ทำลายด้วยลม

เมื่อรู้อย่างนี้แล้วเราก็สามารถเลือกได้ว่า เราจะให้โลกถูกทำลายด้วยอะไรดี ถ้าอยากให้โลกถูกทำลายด้วยไฟ ก็เกลียดกันเข้าไป โกรธกันเข้าไป ถ้าอยากจะให้โลกถูกทำลายด้วยน้ำก็โลภกันให้มากๆ เห็นแก่ตัวกันเข้าไป หมกมุ่นกามกันให้มาก และถ้าอยากจะให้โลกถูกทำลายด้วยลมก็ต้องสนใจกฎแห่งกรรม ไม่ต้องเชื่อบุญเชื่อบาป จะทำอะไรก็จงทำด้วยความพอใจไปเถิด แต่ถ้าอยากให้โลกอยู่รอดปลอดภัย ไม่ถูกสิ่งใดทำลายเลย ก็ต้องช่วยกันให้มนุษย์ทั่วทั้งโลกไม่ถูกครอบงำด้วยกิเลสทั้ง 3 ตระกูล

สิ่งที่ทำลายโลก	กิเลสในใจมนุษย์
ไฟ	กิเลสตระกูลโทสะ
น้ำ	กิเลสตระกูลราคะ
ลม	กิเลสตระกูลโมหะ

แผนภูมิ แสดงการทำลายโลก

นอกจากโลกจะไม่ถูกทำลายด้วย ไฟ น้ำ หรือลมพร้อมกัน แต่จะถูกทำลายด้วยอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังกล่าวแล้ว ในการทำลายของทั้ง 3 สิ่งนี้ ยังมีระยะเวลาและลำดับในการทำลายด้วย โลกจะถูกทำลายด้วยไฟเป็นครั้งแรก และจะถูกทำลายเป็นครั้งๆ ไป ถึง 7 ครั้ง ในครั้งที่ 8 โลกจะถูกทำลายด้วยน้ำ หลังจากนั้นถูกทำลายด้วยไฟอีก 7 ครั้ง แล้วถูกทำลายด้วยน้ำอีก จะเป็นเช่นนี้จนกระทั่งครั้งที่ 64 โลกจึงจะถูกทำลายด้วยลม 1 ครั้ง หลังจากนั้นจึงเริ่มมีการเกิดขึ้นของโลกและจักรวาลขึ้นใหม่ และโลกก็จะถูกทำลายอีกจะเป็นอย่างนี้ไม่มีที่สิ้นสุด

เมื่อรวมจำนวนที่โลกถูกทำลายด้วยสิ่งต่างๆ ใน 64 ครั้ง จะถูกทำลายด้วยไฟ 56 ครั้ง ถูกทำลายด้วยน้ำ 7 ครั้ง และถูกทำลายด้วยลม 1 ครั้ง

6.3 ขอบเขตการทำลายของ ไฟ น้ำ และลม

นอกจากจำนวนครั้งในการทำลายของสิ่งที่ทำลายโลกแต่ละชนิดจะแตกต่างกันแล้ว อานุภาพในการทำลายยังแตกต่างกันอีก ซึ่งแต่ละสิ่งมีขอบเขตในการทำลายดังนี้

6.3.1 การทำลายโดยไฟ

ไฟจะทำลายภพภูมิต่างๆ 14 ภพภูมิ คือ

1. ภพอบายทั้ง 4 ได้แก่ นรก เปรต อสุรกาย ดิรัจฉาน
2. ภพมนุษย์
3. ภพสวรรค์ทั้ง 6 ได้แก่ จาตุมหาราชิกา ดาวดึงส์ ยามา ดุสิตา นิมมานรดี และปรนิมมิตวสวัตดี
4. ภพของพรหมที่ได้ปฐมฌาน 3 ได้แก่ พรหมปาริฉตชา พรหมบุโรหิตา และมหาพรหม

6.3.2 การทำลายโดยน้ำ

น้ำจะทำลายภพภูมิต่างๆ 17 ภพภูมิ คือ

1. ภพอบายทั้ง 4
2. ภพมนุษย์
3. ภพสวรรค์ทั้ง 6
4. ภพของพรหมที่ได้ปฐมฌาน 3
5. ภพของพรหมที่ได้ทุติยฌาน 3 ได้แก่ พรหมปริตตภา พรหมอัปปมาณภา และพรหมอาภัสสรา

6.3.3 การทำลายโดยลม

ลมจะทำลายภพภูมิต่างๆ 20 ภพภูมิ คือ

1. ภพอบายทั้ง 4

2. ภาพมนุษย์
3. ภาพสวรรค์ทั้ง 6
4. ภาพของพรหมที่ได้ปฐมฌาน 3
5. ภาพของพรหมที่ได้ทุติยฌาน 3
6. ภาพของพรหมที่ได้ตติยฌาน 3 ได้แก่ พรหมปริตตสุภา พรหมอัปปมาณสุภาและพรหมสุภิกิณหา

เนวสัญญานาสัญญายตนะ

อาภิกขุจัญญายตนะ

วิญญาณัญญายตนะ

อากาสานัญญายตนะ

อกนิฏฐา

สุทฺถสสี

สุทฺถสสา

อตัปปา

อวิหา

เวหิพผลา

อลัญญีลัตตา

ปริตตสุภา

อัปปมาณสุภา

สุภิกิณหา

ปริตตภา

อัปปมาณภา

อาภัสสรา

ปาริฉชชา

บุโรหิตา

มหาพรหมา

ปรนิมมิตวสวัตติ

นิมมานรดี

ดุสิตา

ยามา

ดาวดึงส์

จาตุมหาราชิกา

มนุษย์

นรก

เปรต

อสุรกาย

ดิรัจฉาน

ไฟ

น้ำ

ลม

แผนภาพแสดงขอบเขตการทำลายของ ไฟ น้ำ และลม

6.4 ลักษณะที่จักรวาลถูกทำลาย

6.4.1 เมื่อจักรวาลถูกทำลายด้วยไฟ

การที่โลกถูกทำลายด้วยไฟนั้น เริ่มจากจะไม่มีฝนตกเป็นเวลายาวนาน ความแห้งแล้งเริ่มปรากฏขึ้น ต้นไม้ทั้งหลายต่างเหี่ยวแห้งและตายจนหมดสิ้น ในกาลต่อมา ดวงอาทิตย์ดวงที่ 2 ปรากฏขึ้น ทำให้ขณะนั้นโลกและจักรวาลมีดวงอาทิตย์ถึง 2 ดวง ทำให้ไม่มีกลางวันและกลางคืน เนื่องจากว่าโลกถูกแสงสว่างเจิดจ้าจากดวงอาทิตย์ทั้ง 2 ด้าน

ดวงอาทิตย์ดวงที่เกิดขึ้นมาใหม่นี้ จะมีความร้อนรุนแรงกว่าดวงอาทิตย์ที่มีมาแต่เดิม ทั้งนี้เป็นเพราะดวงอาทิตย์ดวงที่เกิดขึ้นใหม่นี้เกิดด้วยอำนาจกรรมของมนุษย์ จึงไม่มีสุริยเทพบุตรอยู่เหมือนดวงอาทิตย์ดวงแรกซึ่งไม่ได้เกิดจากแรงกรรม และด้วยความร้อนแรงที่มากขึ้นอย่างมหาศาล สุริยเทพบุตรที่อาศัยอยู่ในดวงอาทิตย์ดวงเดิมนั้น ก็ไม่อาจจะอยู่ต่อไปได้ จึงเร่งทำความเพียรเจริญภาวนา เพื่อให้ได้ฌานและหนีไปบังเกิดยังพรหมโลกชั้นสูง ซึ่งเป็นภพที่อำนาจการทำลายไปไม่ถึง

และเพราะเหตุที่มีดวงอาทิตย์ปรากฏขึ้นถึง 2 ดวง อุณหภูมิความร้อนในโลกจึงทวีขึ้นอย่างมากมาย ส่งผลให้บนท้องฟ้าปราศจากเมฆและหมอก น้ำตามแหล่งน้ำต่างๆ เหือดแห้ง น้ำที่ยังเหลืออยู่ในโลกมีเพียงน้ำในแม่น้ำ 5 สาย คือแม่น้ำคงคา ยมุนา อจิรวดี มหิ และสรวุ เทานั้น มนุษย์ไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ต่างล้มตายและไปบังเกิดในพรหมโลกทั้งหมด เพราะพากันเร่งรีบเจริญภาวนาเพื่อให้ได้ฌานกัน ทั้งนี้เพราะทราบล่วงหน้าว่าภัยร้ายแรงจะมาเยือน

สาเหตุที่มนุษย์ทราบว่าโลกจะถูกทำลายนั้น เนื่องจากก่อนที่โลกจะถูกทำลายแสนปี จะมีเทวดาประเภทหนึ่ง เรียกว่า โลกพยุหเทวดา นุ่งห่มด้วยผ้าสีแดง มาป่าวประกาศให้มนุษย์ทราบว่า อีกแสนปีข้างหน้าโลกจะพินาศ รวมทั้งจักรวาล ตลอดจนสรรพสิ่งทั้งปวง แม้กระทั่งภูมิของสวรรค์ทั้ง 6 ชั้น จนถึงพรหมโลกชั้นที่ได้ปฐมฌาน และยังแนะนำต่อไปอีกว่า อย่าประมาทให้เร่งสร้างบุญกุศล เพื่อจะได้ไปเกิดในภูมิที่พ้นจากความพินาศนี้

หลังจากที่เทวดานั้นมาประกาศให้มนุษย์ทราบแล้ว มนุษย์ต่างบังเกิดความสลดสังเวชใจ จึงเร่งสร้างบุญกุศล และบำเพ็ญภาวนากันจนได้ฌานสมบัติ ตายแล้วไปบังเกิดในพรหมโลก เหล่าเทวดาและพรหมก็เช่นกัน ต่างเร่งเจริญภาวนาเพื่อจะได้ไปบังเกิดในภพภูมิที่ปลอดภัย ส่วนสัตว์ในอบายภูมิทั้งหลายเมื่อพ้นจากวิบากกรรมมาเกิดเป็นมนุษย์ และทราบเรื่องที่เทวดามาประกาศ ก็เร่งสร้างบุญกุศลและเจริญภาวนาเช่นกัน คงเหลือเพียงผู้ที่มีมิจฉาทิฐิที่ไม่เร่งสร้างบุญกุศล เมื่อโลกถูกทำลายจึงไปบังเกิดในภพภูมิเดิมของจักรวาลอื่นที่ยังไม่ถูกทำลาย

หลังจากนั้นมาอีกยาวนาน ดวงอาทิตย์ดวงที่ 3 ปรากฏขึ้น และด้วยอำนาจความร้อนแรงที่เพิ่มขึ้น จึงทำให้น้ำที่เคยเหลืออยู่ในแม่น้ำทั้ง 5 นั้น เหือดแห้งไปจนหมดสิ้น ต่อมาปรากฏมีดวงอาทิตย์ดวงที่ 4

ความร้อนแรงยิ่งเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ จนกระทั่งทำให้น้ำในสระใหญ่บริเวณป่าหิมพานต์ซึ่งละลายมาจากหิมะแห่งหยาจนหมดสิ้น น้ำในมหาสมุทรของจักรวาลเริ่มแห้งขอดลง

หลังจากนั้น ดวงอาทิตย์ดวงที่ 5 ก็บังเกิดขึ้น ถึงตรงนี้ น้ำในมหาสมุทรต่างๆ เทือดแห้งจนหมดสิ้น และเมื่อดวงอาทิตย์ดวงที่ 6 ปรากฏ อานุภาพของความร้อนจึงทำให้แผ่นดินและภูเขามิหลงเหลือธาตุน้ำอยู่เลย ทำให้ไม่สามารถคงสภาพเดิมไว้ได้ กลายเป็นผงฝุ่นฟุ้งไปทั่วทั้งโลก

ต่อจากนั้นดวงอาทิตย์ดวงที่ 7 ก็ปรากฏขึ้น ด้วยความร้อนแรงที่ไม่มีประมาณ ทำให้โลกธาตุทั้งแสนโกฏิจักรวาลลุกเป็นไฟขึ้นพร้อมกัน เกิดการระเบิดเสียงดังสนั่นกึกก้องกัมปนาท ยอดเขาพระสุเมรุอันเป็นที่ตั้งของสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา และดาวดึงส์ถอนหลุดออกจากที่ แล้วแตกแยกย่อยกระจายสูญหายไปสู่อวกาศ

สำหรับเปลวไฟที่เผาทำลายโลกและจักรวาลนี้ จะเริ่มที่โลกมนุษย์ก่อน จากนั้นจึงลุกลามไปยังเทวโลกทุกชั้นตามลำดับ และเลยไปถึงพรหมโลกชั้นต้น ซึ่งเป็นพรหมที่ได้ปฐมฌาน ได้แก่ พรหมปาริฉตชา พรหมบุโรหิตา และมหาพรหมมา ไฟนี้จะไหม้อยู่เป็นเวลาที่ยาวนานมาก จนกระทั่งไม่มีสิ่งใดหลงเหลือ ไฟจึงมอดดับลงในพรหมโลกชั้นนี้ หลังจากไฟมอดดับไปแล้ว จักรวาลเหลือเพียงอากาศว่างเปล่าไม่มีสิ่งใดๆ บังเกิดความมืดมิดขึ้นทั่วทั้งจักรวาลเป็นเวลายาวนาน

6.4.2 เมื่อจักรวาลถูกทำลายด้วยน้ำ

การที่โลกถูกทำลายด้วยน้ำ จะไม่มีดวงอาทิตย์ปรากฏขึ้นเหมือนกับที่โลกถูกทำลายด้วยไฟ โลกยังคงมีดวงอาทิตย์เพียงดวงเดียวอย่างที่เคยเป็นมา แต่การทำลายจะเริ่มจาก มีเมฆที่มีฤทธิ์เป็นกรดเกิดขึ้น แล้วฝนจึงตกลงมาจากเมฆที่มีฤทธิ์เป็นกรดนั้น ทำให้กลายเป็นน้ำกรดที่มีฤทธิ์รุนแรง สามารถกัดละลายสรรพสิ่งทั้งหลายให้ละลายได้ โดยจะตกต่อเนื่อง ไม่มีขาดช่วงเลย แรกๆ ก็ตกมาทีละน้อยและมีเม็ดละเอียด แล้วจึงตกหนักขึ้น พร้อมกับขนาดของเม็ดที่โตขึ้นเรื่อยๆ จนกลายเป็นเหมือนสายน้ำ ทำให้ระดับน้ำสูงขึ้นๆ จนในที่สุด ท่วมพื้นแผ่นดินและภูเขา ท่วมโลกจนกระทั่งเต็มทั่วท้องจักรวาลทั้งแสนโกฏิจักรวาล

น้ำซึ่งมีฤทธิ์เป็นกรดรุนแรงนี้จะกัดละลายทุกสิ่งทุกอย่างจนสูญสลายไม่มีเหลือ ระดับน้ำจะสูงขึ้นไปจนท่วมสวรรค์ชั้นต่างๆ ท่วมถึงพรหมโลกชั้นที่ได้ทุติยฌาน คือ พรหมปริตตภา พรหมอัปปมาณาภา และพรหมอาภัสสรา แล้วหยุดเพียงเท่านี้ สิ่งทั้งหลายที่จมน้ำหรือถูกท่วมถึง ก็จะถูกกัดละลายจนหมดสิ้น

เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างถูกกัดละลายจนไม่เหลือสิ่งใดๆ เลย น้ำซึ่งมีฤทธิ์เป็นกรดนั้นจะยุบแห้งหายไปเหลือเพียงอากาศที่ว่างเปล่าโล่งเตียนไม่หลงเหลือสิ่งใดๆ ทั้งสิ้น ทั่วทั้งจักรวาลมืดมิดไม่มีแสงสว่างใดๆ

6.4.3 เมื่อจักรวาลถูกทำลายด้วยลม

ในครั้งที่โลกและจักรวาลถูกทำลายด้วยลม โลกยังคงมีดวงอาทิตย์ดวงเดียวเช่นที่เคยเป็นมา แต่การทำลายด้วยลมเริ่มจากมีลมเกิดขึ้น ในช่วงแรกเป็นเพียงลมอ่อนๆ แล้วจึงแรงขึ้นตามลำดับ จากที่พัดพาสิ่งที่มีน้ำหนักเบา ก็แรงจนสามารถทำให้สิ่งต่างๆ พัดปลิวไปในอากาศได้ เริ่มจากที่เพียงพัดฝุ่นให้ฟุ้งตลบขึ้น เป็นพัดพาทราย กรวด และก้อนหิน และแรงขึ้นจนพัดสิ่งต่างๆ ที่มีขนาดใหญ่ ทั้งต้นไม้ อาคารบ้านเรือน ตลอดจนสรรพสิ่ง หลุดลอยขึ้นไปในอากาศ

ด้วยอำนาจพายุแรงอย่างมหาศาล จึงทำให้สิ่งต่างๆ ที่ถูกพัดขึ้นไปแหลกละเอียดกระจัดกระจาย ไม่เหลือสิ่งใดๆ เลย

ต่อมาเกิดลมขึ้นใต้ผืนแผ่นดิน ความรุนแรงของลมได้พัดพลิกแผ่นดินให้หงายขึ้น และพัดปลิวขึ้นไปในอากาศ แม้แต่ภูเขา และน้ำจากแหล่งต่างๆ ทั้งในแม่น้ำ ทะเล และมหาสมุทร ทุกสิ่งทุกอย่างถูกพัดปลิวขึ้นสู่อากาศ และแหลกกระจายด้วยแรงลมที่มีความรุนแรงในการฉีกทำลายมหาศาล

ลมได้พัดทำลายสรรพสิ่งสิ้นทั้งโลก พัดทำลายสิ่งต่างๆ ในจักรวาล เขาพระสุเมรุถูกพัดหลุดลอยขึ้นไปในอากาศ และแหลกละเอียดกระจัดกระจายไม่เหลือเศษ สวรรค์ชั้นต่างๆ จักรวาลทั้งหลายกระทบกระแทกเข้าหากันจนแตกละเอียดเป็นผุยผง ตลอดจนถึงพรหมโลกชั้นที่ได้ตติยฌานทั้ง 3 อันได้แก่ พรหมปริตตสุภา พรหมอัปปมาณสุภา และพรหมสุภิกงหา ได้ถูกลมพัดทำลายจนสิ้น

เมื่อสิ่งต่างๆ ถูกทำลายจนหมดสิ้น ลมจึงสงบหายไป เหลือเพียงความว่างว่างของท้องจักรวาล ที่มีแต่ความว่างเปล่าโล่งเตียนไม่หลงเหลือสิ่งใดๆ ปรากฏเพียงความมืดมิดทั่วทั้งจักรวาล

6.5 เหตุที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงถึงการทำลายของโลก

การที่พระพุทธองค์ทรงแสดงถึงการทำลายของโลกนี้ มิได้มีพระประสงค์ที่จะให้ผู้ใดหวาดกลัว มิได้ประสงค์จะเตือนให้ระวังภัยที่โลกจะถูกทำลาย และได้มีพระประสงค์จะแสดงเพื่อให้เป็นศาสตร์ว่าด้วยความรู้เรื่องการเกิดและการทำลายของโลก แต่ที่ทรงแสดงถึงการที่โลกถูกทำลายนี้ ก็เพื่อที่จะแสดงให้เกิดความเบื่อหน่ายในโลก เบื่อหน่ายในการเวียนว่ายในสังสารวัฏที่หาเบื้องต้นและเบื้องปลายไม่พบ

เพราะแม้ว่าภพภูมิต่างๆ จะน่ารื่นรมย์ สวยสดงดงาม และมีสัมผัสอันเป็นสุขอย่างไรก็ตาม แต่สิ่งทั้งหลายเหล่านั้น ล้วนไม่เที่ยงแท้ถาวร ไม่มีผู้ใดเลยที่จะสามารถเป็นเจ้าของหรือครอบครองสิ่งใดได้ตลอดไป และไม่มีใครที่จะสามารถรักษาให้สิ่งอันเป็นที่รักที่พอใจทั้งหลายมิให้เปลี่ยนแปลง เมื่อถึงเวลาสิ่งต่างๆ ก็มีอันต้องเสื่อมสลายหมดอายุขัยไป ไม่สามารถคงสภาพเดิมอยู่ได้ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งที่พึงพอใจหรือไม่ สิ่งเหล่านั้นย่อมต้องจากเราไป หรือบางครั้งเราก็เป็นผู้ที่ต้องจากไปเสียเอง ดังนั้นหากยังต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่อีก ก็ยังจะต้องเผชิญกับทุกข์นานาประการอีกไม่สิ้นสุด

ด้วยเหตุนี้พระพุทธรองค์จึงทรงแสดงถึงการที่โลกถูกทำลายดังนี้ เพื่อให้เกิดความเบื่อหน่าย สลดสังเวชใจ และหาทางหลุดพ้นในที่สุด ดังที่แสดงใน สุริยสูตร¹ ว่า

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สังขารทั้งหลายไม่เที่ยง ไม่ยั่งยืน ไม่น่าชื่นชม นี่เป็นกำหนดควรเบื่อหน่าย ควรคลายกำหนัด ควรหลุดพ้นในสังขารทั้งปวง ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ขุนเขาสีเนรุ โดยยาว 84,000 โยชน์ โดยกว้าง 84,000 โยชน์ หยั่งลงในมหาสมุทร 84,000 โยชน์ สูงจากมหาสมุทรขึ้นไป 84,000 โยชน์ มีกาลบางครั้งวที่ฝนไม่ตกหลายปี หลายร้อยปี หลายพันปี หลายแสนปี เมื่อฝนไม่ตก พืชคาม ภูตคาม และดิณชาติที่ใช้เข้ายาป่าไม่ใหญ่ ย่อมเฉาเหี่ยวแห้ง เป็นอยู่ไม่ได้ ฉันทใด สังขารก็ฉันทนั้น เป็นสภาพไม่เที่ยง ไม่ยั่งยืน ไม่น่าชื่นชม นี่เป็นกำหนด ควรเบื่อหน่าย ควรคลายกำหนัด ควรหลุดพ้นในสังขารทั้งปวง

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ในกาลบางครั้งบางครั้งว โดยล่วงไปแห่งกาลนาน พระอาทิตย์ดวงที่ 2 ปรากฏ เพราะพระอาทิตย์ดวงที่ 2 ปรากฏ แม่น้ำลำคลองทั้งหมด ย่อมมงวดแห้ง ไม่มีน้ำ ฉันทใด สังขารก็ฉันทนั้น เป็นสภาพไม่เที่ยง...ควรหลุดพ้น

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ในกาลบางครั้งบางครั้งว โดยล่วงไปแห่งกาลนาน พระอาทิตย์ดวงที่ 3 ปรากฏ เพราะพระอาทิตย์ดวงที่ 3 ปรากฏ แม่น้ำสายใหญ่ๆ คือ แม่น้ำคงคา ยมุนา อจิรวดี สรรภู มหิ ทั้งหมดย่อมมงวดแห้ง ไม่มีน้ำ ฉันทใด ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สังขารทั้งหลายก็ฉันทนั้น เป็นสภาพไม่เที่ยง... ควรหลุดพ้น”

ทรงตรัสถึงลักษณะที่โลกและจักรวาล ตลอดจนสรรพสิ่งถูกทำลายลง เมื่อดวงอาทิตย์มาปรากฏเพิ่มขึ้นเช่นนี้ จนถึง 7 ดวง และทรงตรัสให้เบื่อหน่าย คลายกำหนัด และหลุดพ้นในสังขารทั้งปวงดังนี้เช่นกัน ทรงตรัสอีกว่า แม้จะเกิดเป็นท้าวลักกะ เป็นพรหม เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ก็ไม่พ้นจากทุกข์ได้เพราะยังไม่ตรัสรู้ไม่ได้แทงตลอดธรรม 4 ประการ คือ อริยศีล อริยสมาธิ อริยปัญญา และอริยวิมุตติ ซึ่งถ้าหากผู้ใดแทงตลอดในธรรมทั้ง 4 ประการนี้ ก็ชื่อว่าตรัสรู้แล้ว แทงตลอดแล้ว สามารถถอนตัณหาในภพอันเป็นเหตุทำให้เกิดได้แล้ว จึงไม่ต้องบังเกิดอีกต่อไป เป็นการปลอดภัยอย่างแท้จริง

¹ สุริยสูตร, อังคุตตรนิกาย ลัตตกนิบาต, มก. เล่ม 37 ข้อ 63 หน้า 214-215.

กิจกรรม

หลังจากนักศึกษาได้ศึกษา บทที่ 6 การแตกทำลายของจักรวาล จบโดยสมบูรณ์แล้ว
โปรดทำแบบประเมินตนเองหลังเรียนบทที่ 6 และกิจกรรม 6.1, 6.2 ในแบบฝึกปฏิบัติบทที่ 6
แล้วจึงศึกษาบทที่ 7 ต่อไป

